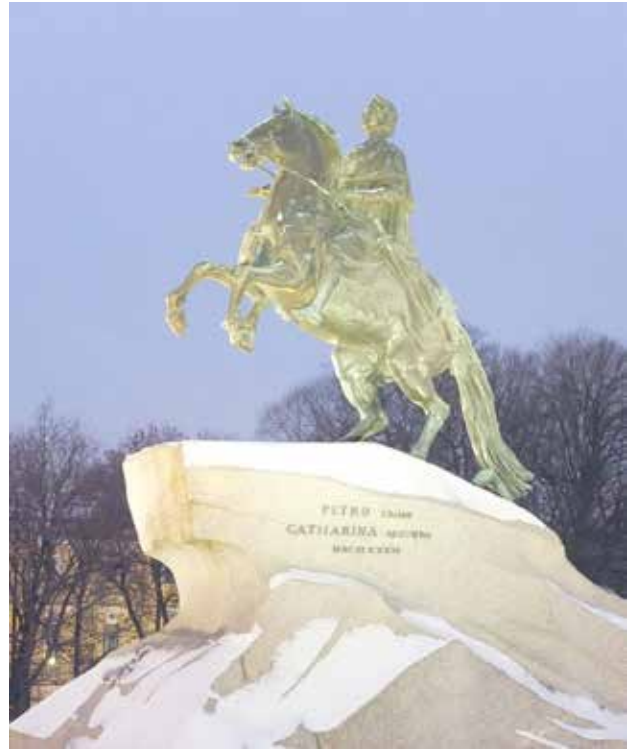

Anu Kopra
Ikaalisten käsi- ja taideteollisuusoppilaitos
Hienopuusepäntyö

PIETARI

15.1.-25.2.2017

15.1. alkoi ensimmäinen matkani Pietariin, ja samalla ensimmäinen matkani Venäjälle. Junassa tapasin itselleni entuudestaan tuntemattoman muun seurueen. Matkalla tuli vähän juteltua ja tutustuttua osan kanssa. Päästyämme perille ja saatuamme laukut hotellihuoneisiin menimme vielä porukalla syömään.

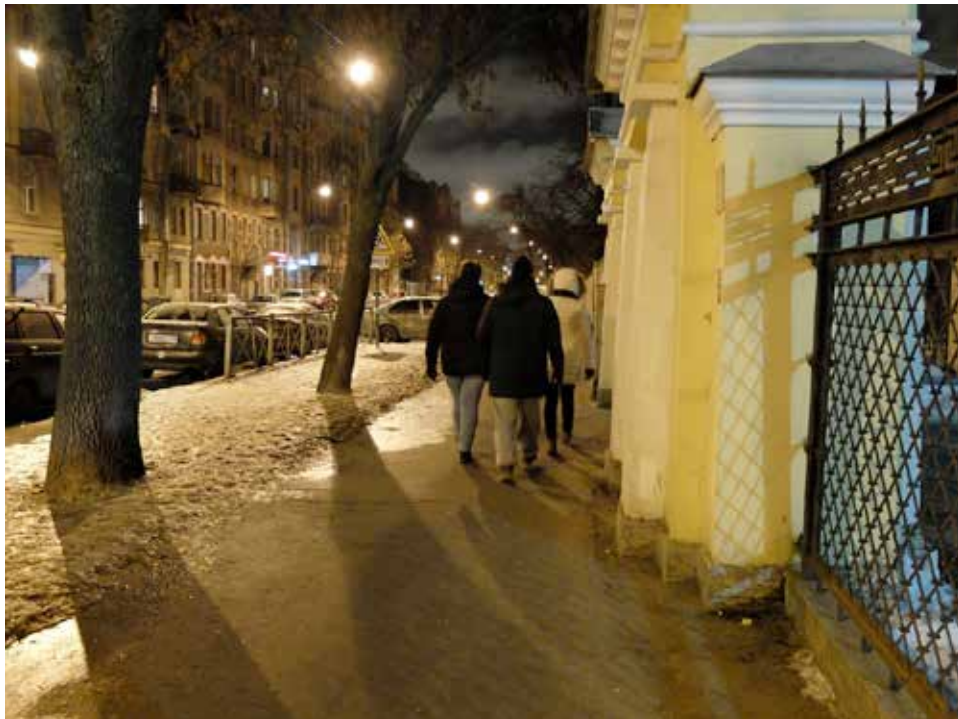
Majoituimme Sokos Hotel Vasilievskyssa kahden hengen huoneissa. Hotelli osoittautui huolettomaksi majoitusmuodoksi, ja huonetoverinkin kanssa tulimme hyvin toimeen. Hotelli sijaitsi rauhallisella alueella, ja keskustaan oli kävelymatka.

Kotina kuusi viikkoa toiminut hotellihuone ja näkymä ikkunasta

Lähiseutua

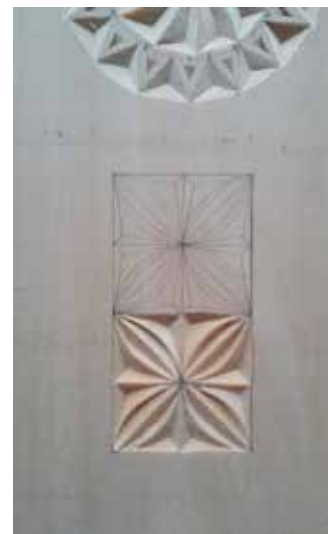

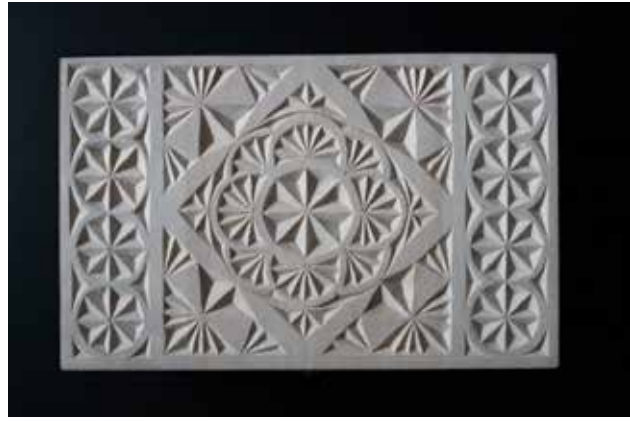

Ensimmäisenä päivänä kiersimme kaikkien koulu- ja työpaikat läpi. Aloitimme minun koulustani, Venäjän perinteisen kulttuurin oppilaitoksesta. Kierrellessämme koulun tiloissa ei voinut kuin ihastella miten taidokkaita töitä opiskelijat ovat tehneet. Olin innoissani, että pääsen opiskelemaan tänne.

Ensimmäiset neljä viikkoa opiskelin veistoa. Piirsin puuaihiolle mallin mukaan geometrisia kuvioita, jotka sitten veistin. En ole tällaista ennen tehnyt, eli pääsin käsiksi uusiin tekniikoihin ja välineisiin. Opin uusia taitoja, kuten olin toivonutkin. Varsinaiseksi veistotyöksi valitsin rasian, jonka pintaan veistin.

Kaksi viimeistä viikkoa opiskelin koristemaalausta. Maalaaminen oli haastavampaa kuin miltä se sivusta seuraten näytti. Siveltimen pitäminen oikeassa asennossa vaati keskittymistä, ja yksinkertaisen näköisetkin kuviot vaativat harjoittelua ja monia toistoja. Aluksi harjoittelin paperille, jonka jälkeen tein muutaman työn puulle. Harmi etten tätä ehtinyt opiskella pidempään, vei kovasti mennessään. Hankin kotiintuomisiksi maalit ja siveltimet, eli ei se siihen jäänyt.

Veiston opettaja ei puhunut englantia. Kommunikointi tapahtui hataralla venäjän taidollani, ja puhelimen käännösohjelman avulla. Monet kysymykset jäivät kysymättä kielimuurin takia, se harmitti. Maalauksen opettaja sen sijaan puhui melko hyvin englantia, ja hänen kanssaan tuli juteltua enemmänkin. Paremmalla kielitaidolla tästä olisi saanut vielä enemmän irti.

Koulumatkat kuljin metrolla ja bussilla. Ensin metrolla Vasileostrovskayan asemalta Lomonosovskayan asemalle, josta bussilla koulun lähelle. Paikallisliikenne tuli siis tutuksi. Metrolla kulkeminen oli helppoa ja vaivatonta.

Lomonosovskaya

Myös ratikalla tuli kerran matkustettua, päätepysäkille Primorskayaan. Sieltä löytyi aivan valtavan kokoisia asuintaloja.

Viikonloput kuluivat nähtävyyksiä katsellessa ja kaupunkiin tutustuessa. Museoita, gallerioita ja kauniita kirkkoja on paljon. Kuusi viikkoakaan ei riittänyt kaiken kiinnostavan koluamiseen. Halusin myös kierrellä kauempana keskustasta olevia lähiöitä, ja nähdä ns. tavallista elämää. Eri puolilla eri aikoihin liikkuminen muodosti mielenkiintoisen kuvan kaupungista. Neuvostoliittoa henkivät rapistuneet kerrostalot, runsaasti koristellut palatsit, metroasemien läheisyydessä vihanneksia myyvät mummut ja kuuntelemaan pysäyttävät katusoittajat saivat kaikki omalla tavallaan viehättymään kaupungista. Ihmiset olivat pääosin mukavia, ja varsinkin koulussa koin, että minusta huolehditaan ja otetaan erityisen hyvin huomioon. Venäläiset ovat melko samanlaista sakkia kuin me suomalaiset.

Eremitaasi

Iisakin kirkko

Vahamuseo

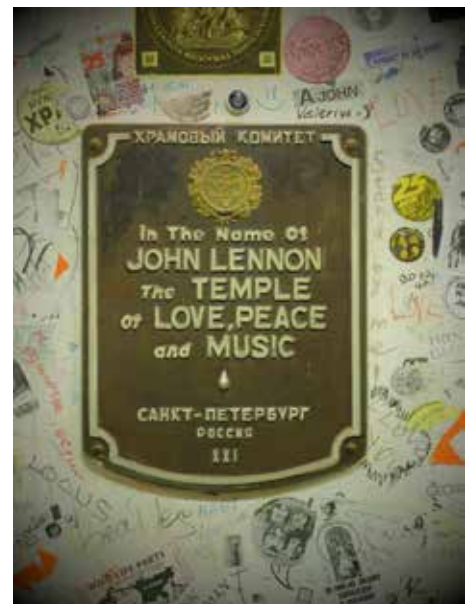
Nykytaiteen museo Erarta

Yksi mainitsemisen arvoinen ”löytö” on vielä, Fish Fabrique –niminen klubi ja sen ympäristö. Paikka sijaitsee mielenkiintoisella sisäpihalla, josta on käynti myös erilaisiin taidegallerioihin ja museoihin. Livemusiikkia on useana iltana viikossa, ja siellä tulikin käytyä keikalla.

Kaiken kaikkiaan uskomattoman hieno ja antoisa reissu. Opin kuudessa viikossa paljon, ja sain myös innostuksen ylläpitää ja kehittää näitä taitoja edelleen. Koulun lisäksi reissun parasta antia olivat ”matkat tuntemattomaan” ja Fish Fabrique, jonne aion lähteä toistekin kuuntelemaan hyvää musiikkia.

Ja vinkkinä tuleville Pietariin lähtijöille, mukaan kannattaa pakata kumisaappaat, lämmin takki ja seikkailumieli.

До свидания Санкт-Петербург!